

Bilag til forsvarsministerens
skrivelse af 17 JAN 2005

(L 68 - spørgsmål nr. 5)

Spørgsmål nr. 5 :

”Hvorledes vurderer det svenske forsvar, at den svenske model for militær straf er anvendelig til at sikre den nødvendige disciplin?”

Svar:

Som jeg oplyste i mit midlertidige svar af 7. december 2004 har Forsvarets Auditørkorps på min anmodning i anledning af det stillede spørgsmål rettet henvendelse til de relevante svenske myndigheder. Der forelå imidlertid endnu ikke et svar derfra på daværende tidspunkt.

Der foreligger nu vedlagte svar fra de svenske myndigheder, hvortil jeg skal henvise.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at indtil 1987 eksisterede en særlig militær straffelovgivning i Sverige. De centrale regler var optaget i kapitel 21 og 22 i Brottsbalken, som er den almindelige civile straffelov, samt i loven om disciplinstraf for krigsmænd. Disse regler blev i 1987 afløst af et ikke-strafferetligt ansvarssystem, hvorefter pligtforsømmelser mv. alene kan sanktioneres ved administrativt fastsatte disciplinarmidler. I krigstid gælder fortsat reglerne i Brottsbalken kapitel 21 og 22.

I fredstid findes reglerne, som regulerer ansvaret for militært personels forhold i tjenesten, i Lag 1994:260 om offentlig anställning og Lag 1994:1811 om disciplinansvar inom totalförsvaret m.m.

Lag 1994:260 om offentlig anställning omfatter alle offentligt ansatte, herunder fast militært personel, men ikke værnepligtige. Lag 1994:1811 om disciplinansvar inom totalförsvaret m.m. omfatter efter § 1 værnepligtige samt civile værnepligtige samt visse andre grupper, herunder ansatte i udlandsstyrken.

Det svenske system er med andre ord væsentligt anderledes end det danske, men er altså ikke ensbetydende med, at der ikke er fastsat regler om militære pligtforsømmelser herunder i fredstid.

De svenske regler er i øvrigt i et vist omfang beskrevet i betænkningen om den militære straffelov, den militære retsplejelov og den militære disciplinarlov, jf. kapitel 11, punkt 9.2.

Når udvalget har valgt ikke at gå nærmere ind i disse regler eventuelt med henblik på at ændre de danske, så disse i højere grad kommer til at ligne de svenske, er årsagen, at udvalget på nær

et enkelt medlem fandt det vigtigt at få et så overskueligt og samlet lovgivningskompleks som muligt blandt andet af hensyn til det militære personel.

Samme flertal af udvalget fandt det endvidere mere naturligt at følge den hidtil anvendte danske retstradition - at have et selvstændigt lovkompleks i relation til de særlige militære pligter og forhold, som gør sig gældende for forsvaret såvel i fredstid som under væbnet konflikt.